

סבא ונכד

היה פעם איש זקן בשם מוסה חסן,
שהיה לו נכד בשם הסנק

כתב מוהמד ריזה יוספי
ציורים שהאקיי קהוסרווני

מוסה חסן רצה להיות
צעיר יותר. ממש כמו ילד.
הסנק רצה להיות גדול יותר, כמו איש זקן.
מוסה חסן צבע את שערותיו הלבנות בפִּיח.
הסנק שפך קמח על שערותיו השחורות, כדי להלבין אותן.

מוסה חסן זרק את המקל שלו.
הסנק עשה לו מקל מקנה סוף.
מוסה חסן שם בפיו את השיניים התותבות שלו.
הסנק חבש כובע לבד לראשו.

**מוסה חסן גילח את שמו ואת זקנו.
הסנק הדביק לו שפם עבה מצמר גפן.**

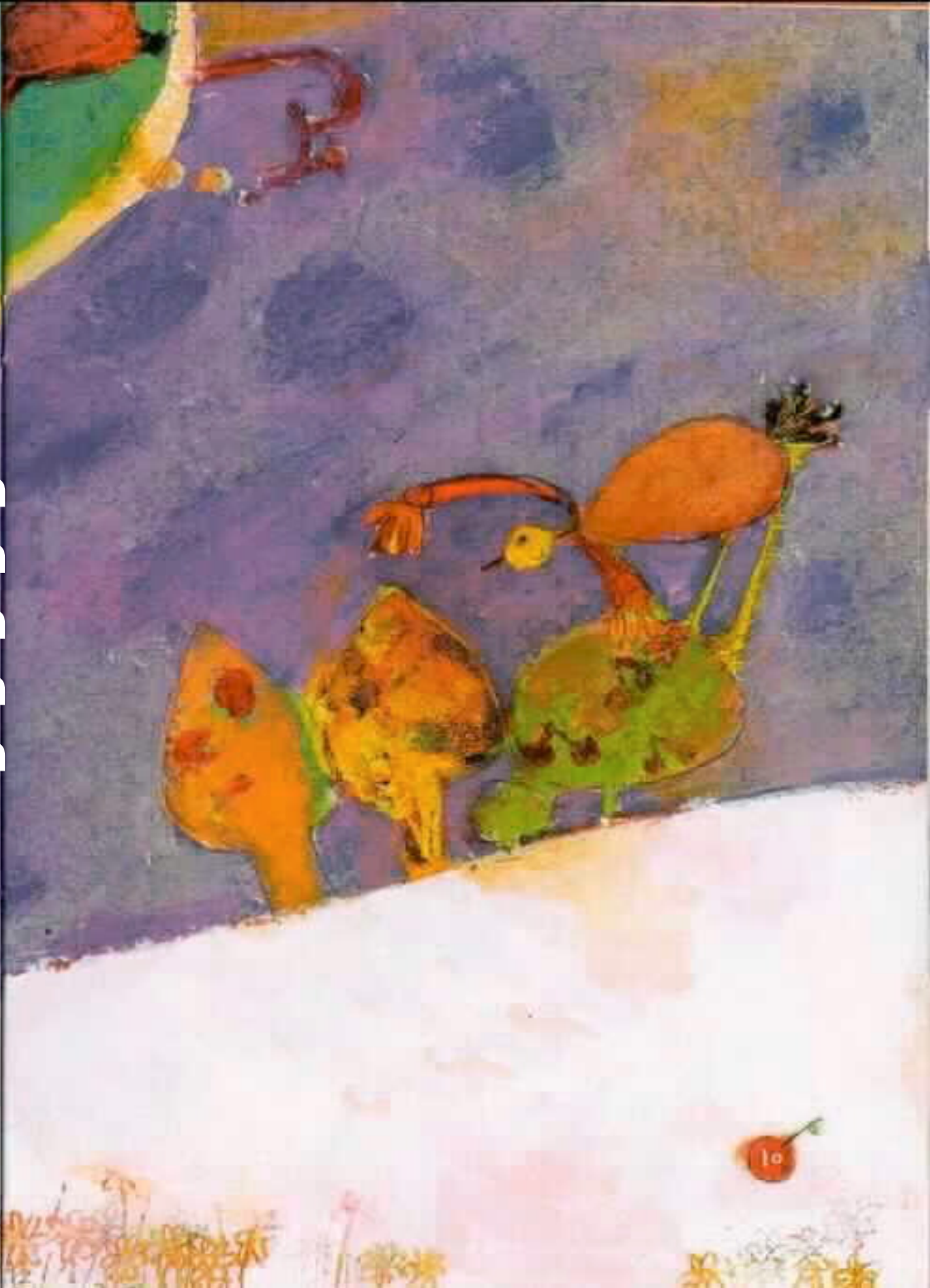
מוסה חסן יישר את
גבו הכפוף.
הסנק התכופף כמו
איש זקן.
אמר מוסה חסן
"עכשיו אלך ללבקר
את הנכד שלי."
אמר הסנק "עכשיו
אבקר אצל סבא".

הם נפגשו ליד האגם.
הביט מוזה חסן על הסנק ושאל "מי
הוא האיש הזקן, הדומה למוזה חסן?"
הביט הסנק על מוזה חסן ושאל "מי
הוא הבחור הנראה כמו הסנק?"

אמר הסנק "עכשיו סבא
שלי ישאר אתי תמיד ולא
יעזוב אותי, כי אני בעצמי
כמו סבא."

גם מושה חסן אמר "עכשיו
נכדי ישאר אתי ולא יעזוב
אותי, כי אני בעצמי
הנכד!"

מאז מושה חסן נראה ממש
כמו הסנק, ואני מבטיח
לכם שהסנק הפך למושה
חסן של ממש!

**והם צחקו ושיחקו
תמיד ביחד.**

